

1785 2den Beh. af Forsl. t. Finantsl. f. Finantsaaret fra 1ste April 1869 til 31te Marts 1870. 1786

Finantslovforslagets § 1 (see Tillæg A. Sp. 2349—50).

vedtoges eenstemmig med 45 Stemmer.

Madvig: Maa jeg bede om Ordet.

Første Viceformand (Haffner), der havde indtaget Formandens Plads: Ønsker det ærede Medlem Ordet om Sagens Overgang til 3die Behandling?

Madvig: Ja.

Første Viceformand: Det ærede Medlem har Ordet.

Madvig: Jeg ønsker kun med saa faa Ord som muligt at sige, at den Behandling af Finantslovforslaget, som nu er foregaaet, forekommer mig at være saa lidet stemmende med den Stilling og Indfyldelse, der tilkommer Landstinget i vort constitutionelle Liv — hvad jeg troer er fremkaldt ved et Tryk, som jeg for mit personlige Bedkommende væsentlig tilregner Regjeringen Skylden for —, at jeg for mit Bedkommende vil udtrykke min Protest imod, hvad der saaledes er foregaaet, ved at stemme imod Finantslovforslagets Overgang til 3die Behandling. Jeg vilde vel kunne have opsat at stemme imod samme, indtil Finantslovforslaget ved 3die Behandling forelaa til endelig Vedtagelse, men jeg har dog hellere villet gjøre det allerede nu, medens det staaer i de ærede Medlemmers friske Erindring, hvorledes Forhandlingen her har været.

Finantsministeren: Det er flere Gange under denne Forhandling af forskjelligte Medlemmer blevet udtalt, at der her forhandlede under et Tryk, og, ligesom den ærede Taler, der nu satte sig, sagde det, saaledes er det ogsaa fra andre ærede Medlemmers Side blevet ytret, at dette væsentlig skulde være Regjeringens Skyld. Jeg svarer dertil: Nei! Jeg nedlægger paa Regjeringens Regne Protest imod, at det kan tilregnes Regjeringen. Hvad har Regjeringen gjort? Den har sagt,

at den ikke selv vilde stille Ændringsforslag til Finantslovforslaget, men den har ikke lagt Thinget nogen Hindring i veien for, at det kunde stille, discutere og vedtage eller forkaste Ændringsforslag, saaledes som Thinget selv fandt passende og rigtigt. At Thinget har arbejdet paa Finantslovforslaget under et Tryk, modsiges jeg ikke, men det er ikke et Tryk, som skrives sig fra Regjeringens Side, men et Tryk, hvorunder ogsaa Regjeringen lider, og som er begrundet i Situationen. Regjeringen har ønsket — det er sandt — at faae Finantslovforslaget tilendebragt saa hurtigt som muligt, og den har derfor selv givet Afkald paa at søge rettet, hvad den maatte ansee for mindre heldigt i de Beslutninger, som foreligge i det nærværende Lovforslag. Men jeg troer, at det Dvske, at see Finantslovforslaget vedtaget saa snart som muligt, i og for sig er naturligt, nu da Rigsdagen allerede sidder paa 5te Maaned, og at det er fuldstændig berettiget med Hensyn til baade den ydre og den indre Situation, hvori vi for Tiden befinde os. Disse Ytringer ere forekomme mig nødvendige ligeoverfor den Protest, som det ærede Medlem fandt sig foranlediget til at nedlægge. Den kunde vel væsentlig og nærmest synes rettet mod Thinget og dets Beslutninger, men, forsaavidt den var rettet mod Regjeringen, har jeg troet det at være min Pligt at tage til orde og at nedlægge en aldeles bestemt Indsigelse imod hans Ytringer.

Madvig: Jeg overlader aldeles Afgjørelsen af denne Strid imellem Finantsministeren og mig deels til Thinget, der maa afgjøre, om den Maade, hvorpaa Behandlingen her er foregaaet, stemmer med Landstingets Stilling og Landstingets Ret, deels dernæst til den Dom, der andesteds og til andre Læder vil fremkomme om, hvad der har været det Rigtige.